

عنوان مقاله:

بازشناسی معماری بومی همساز با اقلیم سرد در جهت توسعه معماری پایدار (مطالعه موردی: شهر شیروان)

محل انتشار:

دومین کنگره بین المللی سازه، معماری و توسعه شهری (سال: 1393)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

مهرناز راهدار - دانشجوی کارشناسی معماری دانشگاه آزاد اسلامی واحد بجنورد

مرتضی یزدانی - کارشناسی ارشد معماری واحد علوم و تحقیقات هراسان جنوبی بیرجند

خلاصه مقاله:

اهمیت اقلیم و تاثیر آن در زندگی انسان کاملا مشخص است مسکن فقط سرپناهی برای انسان در زندگی نمی باشد بلکه مکانی برای امنیت، آرامش، هویت فردی و صرفه جویی در مصرف انرژی می باشد حال به علت خطری که کره زمین را تهدید می کند مانند گرم تر شدن کره زمین رو به اتمام بودن آب و انرژی های فسیلی و ... باعث شده اکثر کشورهای مختلف جهان تحقیقاتی بر روی محیط اطراف خود و صرفه جویی انرژی و ذخیره آن انجام دهند و با توجه به این تحقیقات به طراحی ساختمان های پایدار و بومی آن منطقه بپردازند به منظور صرفه جویی در مصرف انرژی بایستی طرح معماری حداقل امکان همساز با اقلیم باشد چنانچه بخواهیم چنین طراحی هایی بکنیم قبل از هر گونه عملی باید اطلاعات کافی راجع به نوع اقلیم، میزان بارش و جهت وزش باد، میزان خشکی و میزان روزهای آفتابی آن اقلیم داشته باشیم تا طراحی بومی و پایدار با درک آن محیط آغاز شود در دوره جدید معماری ساختمان های مسکونی، اداری و ... و به تدریج از نوع بومی گری خود خارج شده و از تبعیت محیط اطراف خود به سمت یکسان بودن طراحی ها و نوع مصالح و نوع اشکال بنا، بدون توجه به اقلیم منطقه رفته، همگی ناشی از تزریق کورکورانه و نابخردانه تکنولوژی به معماری و بی توجهی معماران و متخصصین به تغییر نیازهای انسان های مدرن خصوصیات اقلیمی و فرهنگی ساکنین است در پژوهش فوق با بررسی آسایش و توجه به انرژی های فسیلی از طریق شاخصه های اقلیمی راه کارهایی برای شهر شیروان ارائه می گردد تا بدین شیوه در جهت استفاده بهینه از انرژی و پایداری محیط پاسخ داد.

کلمات کلیدی:

معماری بومی، طراحی اقلیمی، منطقه آسایش، انرژی، مصالح، شهر شیروان

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/353745>

